

tagelse udgør en gave fra den skattepligtige til afkom (børn, børnebørn m. v.). Ved bestemmelsens anvendelse sidestilles adoptivforhold, stedbarnsforhold og plejeforhold med naturligt slægtskab. Tilsvarende begrænsning af fradragsretten gælder, såfremt ydelsen tillægges en af de foranstående personers ægtefælle.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på renter, der vedrører tiden indtil den 5. november 1957; for så vidt angår gæld, der er påtaget over for afkoms ægtefælle eller over for plejebørn og -børnebørn m. v. finder bestemmelsen ikke anvendelse på renter, der vedrører tiden indtil den 5. november 1958.“

§ 10. Bestemmelsen i § 23, stk. 1, i lovbe- kendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes således:

„*Stk. 1.* Oplyser den skattepligtige, at hans hustru, der i medfør af reglerne i § 7, stk. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922 sam- beskattes med ham, har indkomst ved selv- stændig virksomhed eller ved arbejde for fremmede, indrømmes der ham et skattefrit fradrag, der beregnes som halvdelen af hustruens indkomst ved nævnte virksom- hed, dog højst 2 000 kr. Denne bestemmelse træder i stedet for bestemmelsen i § 8, stk. 7, i lov nr. 149 af 10. april 1922.“

§ 11. Bestemmelsen i § 25, stk. 4, i lov- bekendtgørelse nr. 289 af 14. december 1957 affattes således:

„*Stk. 4.* Det kan af vedkommende amts- skatteråd — i København og Frederiksberg af vedkommende skattedirektorat — til- lades, at en skattepligtig, der ikke omfattes af bestemmelserne i stk. 1, stilles som familieforsørger, når han godtgør, at han til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, som på grund af alderdom, svagelighed eller lignende forhold er ude af stand til selv at forske sig sit underhold. Samme tilladelse skal kunne meddeles, hvor en skattepligtig godtgør, at han har børn — herunder stedbørn, adoptivbørn og pleje- børn — der er fyldt 18 år, og at disse er under uddannelse og i øvrigt opfylder de i stk. 1, nr. 2, anførte betingelser. Lignings- rådet kan ændre de af amtsskatterådene og direktoraterne for Københavns og Frederiks- berg kommuners skattevæsen i henhold til foranstående truffne afgørelser.“

§ 12. Bestemmelsen i § 27 i lovbe- kendt- gørelse nr. 289 af 14. december 1957 af- fattes således:

„*Stk. 1.* Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 28, stk. 4, jfr. § 23, stk. 7, hjemlede adgang for vedkommende skatteråd til be- villingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst skal for skatte- året 1959-60 også gælde tilfælde, hvor en skatteyder i tiden mellem den 1. april 1953 og den 15. september 1957 første gang har etableret eller overtaget en selvstændig er- hvervsvirksomhed, hvoraf han stadig er indehaver. Nedsættelsen kan indrømmes, når skatteyderens økonomiske forhold efter skatterådets skøn taler derfor; herved vil det særlig være af betydning, om den på- gældende i forbindelse med virksomhedens etablering eller overtagelse har måttet på- tage sig en gæld, der såvel i henseende til gældens størrelse som navnlig også i hen- seende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham.

Stk. 2. Består virksomheden i land-, skov- eller havebrugsvirksomhed, skal nedsættel- sen højst kunne udgøre et beløb svarende til 20 pct. af det beløb, hvormed den doku- menterede gæld pr. 1. januar 1959 over- stiger 80 pct. af den skattemæssige værdi af fast ejendom, besætning og inventar, for så vidt skatteyderen i det indkomstår, der ligger til grund for skatteåret 1959-60, har afdraget et så stort beløb på gælden. I mod- sat fald kan nedsættelsen kun andrage det afdragne beløb.

Stk. 3. Det må påses, at den dokumen- terede gæld alene stammer fra overtagelsen af vedkommende virksomhed. Ingen skatte- yder kan få en nedsættelse af indkomsten på mere end 3 000 kr.“

§ 13. Bestemmelsen i § 30 i lovbe- kendt- gørelse nr. 289 af 14. december 1957 af- fattes således:

„Fra og med skatteåret 1956-57 skal per- soner, der er forpligtet til at føre autori- serede handelsbøger, eller hvem regnskabs- pligt er pålagt i medfør af den finansmini- steren ved § 3 i lov nr. 392 af 12. juli 1946, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 278 af 25. august 1958, tillagte bemyndigelse, indsende selv- angivelse inden udgangen af januar måned, såfremt det regnskabsår, der danner grund- lag for selvangivelsen, udløber 30. november eller tidligere. Udløber regnskabsåret senere,